

БЖАЛА ВІКІЄ
ІНШОЇ ПІДВІСЛАНКІ
ХТО НЕ МОЖЕ ЗАЛОЖИТИ
ВИКУП ЗА ВСІХ

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
"Надходить поранок, та ще ніч" Іси 21.

The Watch Tower and Herald of Chrlat's Preaence
Ukrainia Edition
Monthly

Vol. L МІСЯЧНИК № 8

Серпень 1. (August 1.) 1929

ЗМІСТ:

ВИСНІ ВЛАСТИ (часть 1)	115
Божа організація	116
Церква	117
Порядок у Божій Організації	118
Текст	119
ВИСНІ ВЛАСТИ (часть 2)	122
Данина	124
Причина послухеньства	125
Війна	126
Час пробудитися	126
Радіо Програм	114

"Став же я неначе на варті і, стоючи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповідь на мою жалобу." - Аввакум 2:1.

На землі переполох народів у заколоті; як зареве море та филі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захітаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випростуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. - Євангеліє Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ.

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоби допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання в них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і поучаючий матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомильного Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО СЛОВА є одинокий справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льюгоє був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів тріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статиєм Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з між людей членів церкви, котрі становлять тіла Христа; що місія церкви є ступати слідками її Господа Ісуса Христа, приображуватися на подобиє Його, давати свідчення о імені і плані Слови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідне Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКІНЧИВСЯ; ще Господь Ісус повернує і є тепер присутній; ще Слова посади Ісуса Христа на своїм престолі і ведить усім народам слухати Його.

ЩО НАЦІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану, і що підчас царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ:

Wartova-Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Амбург

Президент
Секретар і скарбник

Редакційний комітет:

Я. Ф. Рутерфорд.

В. Е. Ван Амбург, Й. Гемрі, Р. Е. Барбер, Е. Ковард.

Бюра в інших краях:

Foreign Offices: *British:* 34 Craven Terrace, London, W.22, *England;* Canadian: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario; *Australasian:* 495 Collins St., Melbourne, *America:* South Africa: 6 Lelie St. CHH Nown. South Africa *Please Address the SOCIETY in every case.*

Предплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах 1.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштової переказ, експрес ордер або банкової переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять.

Уваг для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіж адреси один місяць наперед.

Entered as Second Class Mail Matter at Brooklyn, X. Y. Postoffice, Art of March 8, 1879.

Дальший тяг перенесений 128)

ерою, котрі доказали свою вірність Богу. Яка буде їх нагорода? Яку лекцію маємо з їх приміру? 34-36.

Задля якої причини правдивий Християн не повинен брати участь в справах світських? 37.

Опиши обставини серед яких виринули слова записі в Діян. ап. 4:19, і яка лекція міститься в них для теперішнього часу? 38.

Поясни до Римлян 13:11. Покажи важність теперішнього часу і обставини котрі наставляють

Християнина бути вдячним до теперішньої правди і бути зайнятим у службі. Які факти теперішньої правди повинні допомогти ясно побачити правдиву стежку для помазанників Божих? 39-41.

Чи се є розумно припускати, що Бог має більше чим одну організацію на землі? Як помазанники можуть бачити їх привілеї в праці Господній на землі в сім часі? 42.

До якої „ночі“ апостол відносить у 12 верній? До якого „дня“? Що значить відложити „діла темряви“? Як треба одягнутись у зброю світла?

Як можна знати чи ходимо чесно? Як повинні поступити ті, що не бажають брати участі у Господній роботі? 45,46.

Який привілеї має останок в Господній армії? Поясни чому дається пересторога тим, що є збуджені до їх привілею в службі свідчення. Які благословенства чекають тих, що пробувають? 47,48.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО.

Отсим повідомляємо Українців, замешканих в Ірї, і околиці, що буде даним відчить „Добробут Певний“ через Радіо на 29-го версеня від години 11.30 ранку 22 станції як слідус: W. V. O. 11, Erie, Icn.

Висші Власти

„Усяка душа властям висшим нехай кориться' нема бо власти, коли не від Бога. Які ж власті, від Бога вони постановлені.” - Римляни 13:1.

Часть I

Бог Єгова дав своє слово для всіх людей для їх докору, направи, поучення, помочи і потіхи, і щоби дати їм добре знання до виконання всякого доброго діла. (Римляни 15:4; 2 Тим. 3:16,17) Се непохитне право мусить все мати наувазі і наслідувати, коли беремо від розвагу які будь тексти з писання. Се знають, що помазанники мусять все бути послухними до Божого закону. Право або закон, котрий приказує дитині Божій йти якою иншою стежкою, є фальшивий. Помазанники Божі мусять ділати по правді; і лише одно Слово Боже указує правдиву дорогу. - Псалма 19:7,8.

²Поучення у тринадцятій голові до Римлян було через довгий час мильно пояснене. Се мильне пояснення відійсности було підставою фальшивої доктрини, а іменно що царі є Богом назначені правити і гиобити людей. Інструкції дані в тім тексті апостолом не були вимірені для світа в загалі, а лише для добра церкви. Єсли ж єя наука була дана і иннім людям, окрім церкви, тоді се значилоби, що Бог судив людей протягом цілого періоду поганьського часу. Однак инні писання показують, що Бог назначив спеціальний час у котрім Він буде судити людей взагалі. - Діян. ап. 17:31.

³Апостол у тім тексті наказує членам церкви, що вони повинні все бути послухні Богу, що мотива сього послушеньства мусить бути любов до Бога і радість у виконуванню Його волі. Павлів аргумент є також, що єсли закони в державі є в гармонії з Божим законом, так розуміється, що їх треба сповняти; та не тому, що вони були установлені законодавчим тілом держави, але тому що вони є в гармонії з Божими законами і тому вони є добрі; що єсли закон державний не противиться Божому законі, тоді такому законі треба повинуватися для того, щоби дитина Божа не робила не потрібних переступів; вренті і задля сво-

го власного сумління. Головна точка в аргументах апостола є обивательство, або під яку власть сотворіння має бути піддане.

Власть

⁴Власть Єгови є найвисша. Від Нього походить всяка уповажена власть. Він є Сотворителем неба і землі. (Ісаї 42:5; Еремїї 10:12) Його сила не має границь, ані Його найвисности ніхто описати не може. (1 Мойсея 17:1-3; 35:11) Він є Всевиснім і ніхто не може бути більшим від Нього. (Псалма 91:1; Ефесян 4:10) У своїм аргументі апостол заявляє: „Нема бо власти, коли не від Бога. Які ж є власті, від Бога вони постановлені.” Інакше сказати, всяка правдива власть є падана сотворінню Єговою. Отже виходить, що жадне сотворіння не має права установляти законів ані жадних указів, котрі противляться Божому закону. Коли апостол каже, „Нехай усяка душа кориться властям висшим”, то єі слова включають церкву тепер, а пізнійше будуть включати всіх, що будуть в гармонії з Богом.

⁵Много пояснень було написано відносно тринадцятої голови до Римлян у котрих було доказувано, що поганські власті або правительстра дістали свою власть і силу від Бога Єгови. Тут зараз можна побачити, що звідси вийшла підстава про „божественну власть царів”, тому що в тім аргументі апостола говориться, що всяка сила державна є постановлена Богом, і тому дитина Божа мусить бути послухна тій власті. Через многі століття володарі і так звані християнські держави твердили, що Бог припоручив їм силу володіти людьми і через се вимагали від людей великих почестей і льоальности. Та розсудім сей аргумент після льогіки, і побачимо де ми знайдемося.

⁶У Сполучених Державах закон забороняє для горожан мати в посіданню або спроваджувати

трунки. В Канаді, Англії, Німеччині і інших краях, котрі також називають себе Християнами, не є проти закону посідати або спроваджувати для горожан трунки. Отже, чи Бог дав інші права одній державі, а інші другій? В Злучених Державах, підчас миру, ніякий горожанин не може бути примушений законом ставитися до військової служби. В Італії і в інших краях рівнож звані християнськими, навіть підчас спокою всі горожани підлягають законі військової служби, і хто відмовиться ставитися до такої служби, такий є остро караний. Котра із тих держав ухвалює і установлює закони мілітарної служби, що є в гармонії з Божим законом, бачучи, що їх закони є розумні?

⁷В Злучених Державах, підчас війни ухвалюється закон котрий змушує у певнім віці мушкетирів ставитися до воєнної служби. Чи закон Божий різниться і змінюється в різних краях? Писання відповідало, „Бог же є незмінний.” (Малахія 3:6) Спевністю, що Бог мусить бути і є всякого часу сталий.

⁸Бог каже до своїх помазаних синів: „Не вбий”. (Маттея 5:21,22) Хто вбиває той душегубець. Дальше про це читаємо: „Кожен, хто ненавидить брата свого той чоловікогубець; а ви знаєте, що кожен чоловікогубець не має життя вічного, в ньому пробуваючого.” (1 Йоана 3:15) Всі правительства язичників у світі змушують своїх горожан підчас війни брати участь у війні і вбивати. Чи Бог уповажив ці правительства, щоби вони змушували людей вбивати один другого, і чи помазані сини Божі мають бути послухні державним законам, що вимагають від нього вбивати ближнього, коли в той самий час Божий закон каже, щоб не вбивати? Если дитина Божа йде до війни і свідомо вбиває, сим вона записує собі вхід до царства, після закону Божого.

⁹Если світські правительства можуть установити закон забороняти уживати певні напитки, тоді сей нарід або правительство може також ухвалити закон і заборонити уживати певну їду, включаючи навіть і хліб. Ісус научив своїх послідувателів молитися до Бога: „Хліб наш щоденний дай нам сьогодні”. Чи Бог припоручавби народові або правительству силу установляти закони і забороняти вживання річей о котрі діти Божі були навчені молитися? Если се вольно пити пиво коли їється сир, в Німеччині, а не вольно пити пива коли їється сир в Злучених Державах, то питання вириняє котрій із тих держав Бог дав силу установляти закони? Если хтось відповість, Обидвом, тоді буде намісці поставити питання: Чи Бог де заявив, що Він одобряє певне діло в одній часті землі, а не признає у другій?

¹⁰Росія як і Злучені Держави є державами сього світа; і обидві називають себе християнськими державами, хотіли ними не є. Фундаментальний закон Злучених Держав дозволяє чоловікові вірувати що він хоче і як хоче. Проти сього фундаментального закону, декотрі держави стейти ухвалили закони, що євангелія не може проповідувати в певних місцях або під певними обставинами, і тому арештують і карають тих, що стараються проповідувати. В Росії закон є такий, що ніхто не може проповідувати без дозволу правительства. Божий приказ даний синам через Ісуса Христа, що євангелія мусить голоситися в свідочтво всім народам. (Мат. 24:14) Чи ж дитина Божа має бути послухна законам Злучених Держав, Російським або Божим? Чи се є можливо, щоби Бог дав власть сим ріжним державам установляти права, що не є згідні і противляться Його висказаній волі?

¹¹Чи не ясим се є, що слова Апостола Павла були мильно пристусовані до правительств сього світа? Чи слова, „Які ж є власти від Бога вони постановлені”, відносяться до поганських народів землі? Чи не є се більше розумним припускати, що ці слова були звернені до властей у Божій організації, а не властей диявольської організації?

Божа Організація

¹²Окрім самого Єгови, в склад Його організації входить Ісус Христос, Його святі ангели, херувими, воскресли члени тіла Христового, і є те що були прийняті до церкви і помазані духом і котрі пильно стараються з усіх сил бути послухними Богу. В Йордані, підчас Його посвячення, Ісус був помазаний до високого становиська, т.є. на Священника „почину Мелхизедека.” Тоді і там Йому дано силу і власть яко чоловіку Ісусу Христу на землі. Промовляючи до своїх учеників, Ісус сказав: „Син чоловічий має власть оставляти на землі гріхи.” (Марка 2:10) По сім як Ісус устав із мертвих, Він сказав до своїх учеників: „Дана мені всяка власть на небі і на землі.” (Маттея 28:18) Сю силу Він отримав від Єгови. Очевидно, Бог дозволив Ісусу дати певну силу своїм слугам або ученикам, бо Ісус сказав: „Як чоловік, що відїжджає, зоставивши господу свою і давши слугам своїм власть, і кожному ділу його, а воротареві звелів, щоб пильнував.” Марка 13:24.

¹³Слово „сила” є переведене з грецького слова ексосія; і рівнож сила, про котру згадує Павло в повисше наведеном тексті і контексті, відноситься до власти яка є уживана в Божій організації, себто в тій інструкції, котру самий Бог уживає для виконання своїх замірів. Повисні як і слідує

писання пояснюють ту саму точку: „Бо Ним сотворене все, що на небесах і що на землі, видиме й невидиме, чи престоли, чи паньства, чи князівства, чи власті, все Ним і для Нього сотворене.” (Колосян 1:16) „Яко ж дав еси Йому власть над усяким тілом, щоб усім, що дав еси Йому, дав життя вічне.” Йоана 17:2) „Бо Отець і не судить нікого, а суд увесь дав Синові, і власть дав Йому і суд чинити, бо Він Син чоловічий.” (Йоана 5:22,27) Сі писання доказують, що Ісус Христос є тою „висшою властю” і що Єгова є найвисшою властю або силою. Отже „виспу власть” можна все пристосувати до Єгови і до Ісуса, тому що Ісус Христос все виконує заміри свого Отця.

¹⁴Про Господа Ісуса Христа апостол писав так: „Котрий є по правиді Бога, зійшовши на небо, котрому покорились ангели і власті і сили.” (1 Петр. 3:22) Очевидно сей текст не включав в собі поганських властей, сил і народів, тому що в тім часі ще не прийшов був Божий час зробити ворожу організацію підніжем Господа. (Псалма 110:1) Отже слова апостола мусимо розуміти, що кожне сотворіння в Божій організації мусить підлягати Ісусу Христу, Князеві, і Володареві, Голові Божої організації. В доказ сього заключення Ісус сказав, що сила суду є передана Йому, і що сею властю виконувати ме присуди. Сей суд головні відноситься до Божої організації, яко ж бо написано: „Всім бо нам треба явитись перед судищем Христовим, щоб прийняв кожен по тому, що зробив тілом, чи то добре, чи лихе.” (2 Коринтян 5:10) „Бо пора початись судові від дому Божого; коли ж найперше від нас, то який кінець тих, що не коряться благовістю Божому? (1 Петра 4:17) Сі писання показують, що Ісус Христос є тою вищою силою, котра то сила все ділає в гармонії з Єговою, Всевишнім.

Церква

¹⁵Церква складається з членів тіла Христового, і є Божою організацією, з Ісусом Христом яко її Головою. „І Він Голова тілу і церкві, Він початок, перворідень з мертвих, щоб у всьому Йому перебувати”. (Колосян 1:18) Далше апостол відносно Христа говорить: „І що за безмірне величє сили Його в нас, котрі вірусмо, по дійству превеликої потуги Його, котру вдяв у Христі, воскресивши Його з мертвих і посадивши по правиді в себе на небесах, вище всякого начальства, і власті, і сили, і панування, і всякого імени, названного не тільки в сьому віку, та й будучому, і все покоровив під ноги Його, й дав Його яко голову над усім у церкві, котра єсть тіло Його, повня Того, хто сповняє все у всьому.” - Ефесян 1:19-23.

¹⁶Ісус Христос, ділаючи після власті даної

Йому, зорганізував церкву. (Маттея 16:18) Позаяк усі річи від Отця, і всі через Сина, то мусимо розуміти, що Ісус Христос є Виконателем усіх замірів Єгови. Так і апостол каже: „Та Бог розложив членів кожного по одному з них в тілі, якож схотів.” - Отже тут маємо безперечний доказ, що церква є Божою організація. (1 Коринтян 1:2; 11:22; 2 Кор. 1:1) Церква складається з многих членів, котрі є розложені до різних позицій у церкві. Сі члени церкви мають приступ до Отця через їх Голову, Ісуса Христа. Ся організація є один будинок Божий, у котрій апостоли Ісуса Христа займають важну позицію під їх Головою Ісусом Христом. - Ефесян 2:19-22.

Наділення сили

¹⁷Що Ісус Христос дав силу своїм апостолам, то про се нема найменшого сумніву: До Петра він сказав: „І дам тобі ключі царства небесного; і що звяжеш на землі, буде звязане на небі; а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небі.” (Маттея 16:19) По своїм воскресенню Ісус сказав до учеників: „Покій вам, Яко ж післяв мене Отець, і я посилаю вас. І се промовивши, дихнув, і рече їм: Прийміть духа святого. Кому відпустите гріхи, тому відпустяться; кому задержите, задержаться.” - Йоана 20:21-23.

¹⁸Далше писання показують, що апостол уживав своєї сили даної йому Господом, коли він вирік суд проти Ананія і Сафири, і що такий крок апостола був признаний Господом. (Діян. Ап. 5:11,12) Інші знову робили переступи в церкві, і апостол, хотяй не був присутний з ними, то однак уживав своєї сили і власті в судженню переступників. (1 Кор. 5:1-5) Що церква має власть судити певні справи, то се можна доказати словами Ісуса. - Маттея 18:15-18.

Горожаньство

¹⁹Чоловік підлягає правам держави котрої він є горожанином. Отже він є підданим тої держави. Горожанин Злучених Держав є підданий законам Злучених Держав. Если горожанин Злучених Держав знаходиться в італії, той тоді підлягає правам свого краю. Позаяк писання котре розбираємо говорить до помазаних синів Божих, то питання заходить: Де є горожаньство сина Божого? Апостол Павло відповідає се питання і заявляє, що горожаньство членів тіла Христового є в небі. „Наше бо горожаньство єсть на небесах, з відкїля ждемо і спасителя, Господа нашого Ісуса Христа.” - Фил. 3:20 Попр. переклад.

²⁰Виглядає, що Павло у 13 тій голові до Римлян говорить до нового сотворіння, котрого горожаньство є в небі. Отже на підставі здорового роз-

судку, його слова мусять бути розуміти, що члени нового створіння є піддані Богу і мусять бути послухні законам Божим. Без різниці чи слова апостола 13 тій голові до Римлян відносяться також і до світових держав, то однак нема наменьшого сумніву, що він відноситься до Божої організації, тому що він там говорить до членів тої організації. У сім числі Вартової Башти розглянемо писання відносно висших властей в Божій організації і яке відношення вони мають до панських властей або правительств сього світа.

Порядок у Божій організації

²¹Організація Єгови є далеко важніша чим яка инша організація. До своєї тої організації апостол звертає свої слова. Все в Божій організації мусить бути в порядку; тому що Він є Богом порядку, а не безладдя. Те саме правило відноситься до Його церкви: „Не сьть бо Бог безладу, а упокою, як по всіх церквах у святих.” - 1 Коринтян 14:33.

²²Через свого пророка Бог описав образ своєї організації. У видиві пророк бачив чотири животинок, про котрих він сказав, що кожде мало „чотирі обличчя і в кожного четверо крил... (котрі) не повертались, як йшли вони: кожне поступало перед себе”. У тім видиві пророк бачив колесо коло кожного животного. Про се видиво пророк описує як слідує: „І були колеса видом і роботою, наче блискучий хризолит, і всі четверо були однакові-сінькі, а по вигляду їх і по споруді здавалось, не наче колесо було в другому колесі. А йдучи, йшли вони на чотири боки; не звертали на бік, йдучи. І як йшли животинок, так йшли й колеса коло їх, а як вони здіймались угору від землі, здіймались і колеса. Коли ті йшли, так йшли й колеса, а як стояли, то стояли й вони, як же ті здіймалися від землі, здіймали й колеса разом із ними; бо дух животинок був у колесах. А під твердинею розпростирались їх крила, просто одно до другого, і в кожній було їх по двоє, що вкривали їх тіло. І як вони йшли, чув я шум їх крил, ніби бурханне великої води, не наче грім Всемогучого, голосний шум, як се гуде в військовому таборі; а коли вони зупинялись то крила спускали.” - Езек. 1:16,17,19,21,23,24.

²³У сім видиві маємо опис Божої організації під твердю. Дальше про се є описано так: „А понад твердинею, що була над головами в їх, була подобина престолу, з вигляду, як би з каменя сафиру, а над подобиннею престолу видко було подобину чоловіка, що сидить на йому. І видів я наче палаючу мідь, як огняне сяєво в середині його кругом; від поясиці його й висше, та й від виду поясиці його й низше бачив я наче огонь, і було

промінне навкруги”. - Езек. 1:26,27.

²⁴Се є чудовий опис Божої організації, котра складається з Ісуса Христа в славі, воскреслих членів його тіла в славі з легіонів святих ангелів і з вірного останка на землі; а по над усіма є великий і всемогучий Бог. Сей пророчий образ показує, що все в Божій організації мусить бути в порядку, і в гармонії з найвисшою силою Христом. Божий совершенний закон кермує всією Його організацією. - Езек. 1:5,28.

²⁵Господь прийшов до свого храму, і Сион був зібраний для виконання певної роботи, і тому мусить бути точна єдність і гармонія в Його організації. Члени на другім боці заслони є вже совершенні у своїм організмі, але мусять бути совершенні в службі Єгови і організації; що значить, що вони мусять бути совершенні у своїм серці. Та часть Сиона на землі є єдністю організації Єгови. Кожний, хто є членом Сиону, мусить бути в гармонії з Головою, отже підлягати під Голову і Єгову, с.т. „висші власти”. Отже, хто становить Сион на землі? Правда відповідь на се питання поможе помазанникам бути в гармонії з стежками Господніми; вона є: Всі Божі помазанники на землі.

²⁶На землі є громадка людей, що називає себе „службою Всевишнього”, про котру часть говорить як „Товариство”. Що ж значить Товариство, як се про нього розуміють читачі Вартової Башти? Отже Товариство складається з помазаних дітей Божих на землі, котрі працюють в гармонії разом на славу Божу і Ісуса Христа. Єли хто є помазаний духом Єгови, той є членом Сиону; але, щоби йому остатися членом в Сионі, таки мусить бути в гармонії з напрямом діяльностей Сиона.

²⁷Ісус Христос є Головою Сиону і самий Він кермує роботою на землі; отже Він не робить помилок. Але чи можна сказати, що і сі, що займають становище відповідальности в Товаристві, чи вони також не роблять помилок? Так, вони роблять помилки, тому що вони є несовершенними. Але як же хто инший може знати, чи Товариство робить роботу після волі Божої на землі? Вони сього не можуть знати, хиба через віру і через оwoчі тих, що є прямо заняті в роботі Господа. Ісус сказав: „Оwoцє по owoцям їх познате. Не кожен, хто говорить до мене: Господи? Господи! увійди в царство небесне, а той, хто чинить волю Отця мого, що на небі”. - Маттея 7:20,21.

²⁸Отже, єли ми бачимо, що хтось старається чинити то, що Господь припоручив йому, і є вірний в тім Господу і не мириться з ворогом, і коли бачимо Господні благословенства над його пра-

цію, тоді бачимо той овод, що є доказом, що його поступовання вподобались Господу. (Йоана 15:8) Если хтось є ужитий Господом в гармонії з Його Словом, то се є доказом, що поступовання його вподобались Господу. Однак, будучи несовершенними, вони роблять помилки, але кожний, хто має віру в Бога, полишить се Господу, котрий направить і спростує всі помилки. (Жидів 12:6; Римлян 8:33) Те саме Господнє правило мується пристосувати до всіх в „Товаристві”. Если „Товариство” йде мильною дорогою, тоді всі діти Божі мусять сполягати на Господа, щоб він скермував його на добру дорогу. Ніхто не має права стати судою і противитися роботі Господній. „Ти хто єси що судиш чужого слугу? своєму панові стоїть він, або падає. Устоїть же, бо здоліє Бог поставити його.” - Римлян 14:4.

²⁹Если тринадцята голова до Римлян відноситься до церкви, то чи се значить, що диякони і старші мають сласть судити і рішати напярям поступовання церкви? Спевністю, що ні. Старші є дорадниками скієзії, але вони не мають права ділати яко судді лише в границях наданим їм писаннем. Так само диякони є слугами в церкві і не мають жадної сласти, лише ту, що їм зазначено через писання. Писання не надає власти старшим і дияконам судити або рішати напярям діланія церкви. Если є який непорядок у церкві, то еклєзія, що складається з дітей Божих, може підприняти певні кроки гдоб спростувати їх після вказівок поданих Господом. - Маттєя 18:15 - 18.

³⁰Церква, яко тілю, має право рішати ріжні справи відносно тих, що є членами того тіла; але жадна одиниця не є уповажнена так ю силою або властю, окрім дванаїцять апостолів, котрі були одягнені в спеціальну власть Господом. Если тринадцята голова до Римлян відноситься до світських властей, то тим більше її можна пристосувати до церкви, тому що в ній говориться до членів Божої родини. Застановімєся тепер над кожним вершом з окрема.

Текст

³¹„Усяка душа властям висшним нехай коритьсє; нема бо власті, коли не від Бога. Які ж є власті, від Бога вони настановлені”. (Верш 1) Тут зараз насувається питання, до котрої власти діти Божі мають бути піддані? Написано бо так: „Колі ж упокоритьсє йому все, тоді і сам Син упокоритьсє Тому, хто впокорив йому все, щоб був усе у всьому”. (1 Кор. 15:28) Се писання вдійсности відповідає на питання. Се є доказом, що висші власти становлять Ісус Христос і Єгова, і що найвисшою властю є Бог Єгова. Апостол уживає чоловіка і жінку яко образ на Христа і церкву, і сим

показує, що церква є піддана Христу: „Тим що чоловік голова жінки, як і Христос голова церкви, і Він спасителем тіла. А як церква коритьсє Христу, так і жінки своїм чоловікам у всьому”. (Ефесян 5:23,24) Богодуховенне свідоцтво Якова понирає се заключення: „Корітеся ж оце Богу, противтеся ж дияволу, то й утіче од вас. Приближуйтеся до Бога, й приблизить сє до вас; очистіть руки, грішники, і направте серця (вапі) дводушники.” (Якова 4:7,8) Сі писання є безперечним доказом, що помазанники можуть угодити Богу лише через безусловне і цілковите відданнясє йому. Апостол не міг тут розуміти, що „висші сласти” є поганські держави. Се є неможливим, щоб сі були висші власті і мали контроль над Божим розпорядженням його дітей.

³²Апостол каже: „Які ж є власті, від Бога вони настановлені”. Чи можна се властиво пристосувати до поганських держав на землі, а не до церкви? Слова апостола є відповіддю на се питання: „Та Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі, яко ж схотів. І інших поставив Бог у церкві апостолів, вдруге пророків, втретє учителів, потім сили, а там даровання, сіцєння, помагання, порядкування, всякі мови”. (1 Кор. 12:18,28) Але дехто уперто твердить, що слова „Які ж є власті, від Бога вони” відносяться до поганських держав і яко в доказ сього наводять слова апостола Петра, а іменно: „Тимто корітьсє всяким людським уставом, ради Господа: чи то цареві, значному, чи то начальникам, яко від нього послані на одомщення лиходіям, а на хвалу добротворцям”. (1 Петра 2:13, Анг. пер.) Однак коли уважно розглянути сєй верш, то можна завважити, що він не відноситься до поганських властей.

³³Вираз „людських устав” у повисшій тексті значить „людського сотворіння”. Если так, то як тоді можна сказати, що устами церкви є людського сотворіння? Коли чоловік Ісус Христос вибрав апостолів і вислав їх як проповідників і начальників церкви, чи не були вони всі людськими сотворіннями, після значіння сього тексту? Отже се був чоловік Ісус, що в гармонії з Божим законом вислав людей апостолів.

³⁴Колі церква через голосовання установляє певний закон для еклєзії, або голосує на проведарів, чи не є вони людськими сотворіннями? В доказ сього заключення завваж сі слєва: „Памятайте наставників ваших, що глаголали вам слово Боже; і позираючи на конець їх життя, послїдуйте вірі їх. Слушайте наставників ваших і корітьсє їм; вони бо пильнують душ ваших, яко мають перелік оддати, щоб з радістю робили, а не зітхаючи; накористь бо вам се.” - Жидів 13:7,17.

³⁵Петрові слова висказані до церкви здається означають, що коли церква установає певні права на підставі св. Письма, тоді кожний член склезії повинен піддатися під таке розпорядження і не противитися йому. Если то, що установили люди, як устава і права стануть непотрібними, або провідниками невірними, тоді церква може осудити се, а невірного провідника викинути. Але жадний член яко одиниця не має права сього зробити. Головна лекція в сім лежить, що таке є Господне розпорядження і Він самий установив спосіб провадження суду.

³⁶Що ж тоді апостол розумів коли він сказав: „Коріться цареві, яко значному.” Безсумніву, що він тут відносить до Ісуса, тому що Ісус є царем і Господом церкви. Він є найвищим у церкві і Він все ділає в гармонії з Єговою, з Всевишнім. Але як же се можна сказати, що Ісус Цар є людським сотворінням, як про се говорить текст? Отже тут апостол не каже, що Ісус був людською установою. Коли Ісус був на землі, Він установив певні закони, після котрих мусіла поступати церква; і ці права, будучи установлені через чоловіка Ісуса Христа, були людськими. Але навіть і се не є аргумент Петра. Його слова можна переказати так: „Ради Христа, піддайте себе під усякі установи чоловіка в церкві, бо ті установи походять від Царя, Христа, Голови церкви. Пам'ятайте і піддайтеся їм, бо вони походять від Голови церкви; а управителі церкви є поставлені Господом Ісусом Христом” (1 Коринтян 12:28) Апостоли були наставниками церкви, і вони установають права для церкви. Чи ці права були установлені прямо через духа Єгови або Господа Ісуса Христа, або були зроблені апостолами, то члени церкви сього не знають; але їм сказано, що вони мають піддатися їм ради Христа, і поручити Господу, нехай Він рішає, чи такі права є добрі. Не все апостоли промовляли по приказу Господньому. Одного разу апостол сказав: „Се ж глаголю по дозволу, а не по наказу:” - 1 Кор. 7:6.

³⁷Аргумент апостола 1 Петра 2:13,14) був за тим, щоби зробити єдність і гармонію у церкві. В доказ сього завважте, що Він каже: „Усіх шануйте; братівство любіте; Бога лякайтесь; царя честіть”. (1 Петра 2:17) Звідси бачимо, що коли він приказує церкві шанувати усіх, любити братів і боятися Бога, а тоді говорити про Царя, то певністю він не говорив про царів земних над котрими сатана є богом. Щоби зрозуміти до кого він говорить, то треба перечитати слова його листа, котрий він написав до нового сотворіння.

³⁸Яко дальший доказ, що Петрові слова відносяться до управителів церкви, і що коли він говорить про царя, то він відноситься до Царя Хри-

ста, наводимо його дальші слова: „Чи начальникам, яко від нього посланим на одомщення лиходіям, а на хвалу добротворцям.” Чи можна сказати, що Бог назначив начальників ріжних держав, щоби вони карали лиходіїв у церкві а хвалили добродіїв її? Хто коли чув, щоби цар або володар світських держав хвалив церкву за її цілковите посвячення і вірність Господу Богу і Господу Ісусу Христу? Господь Ісус Христос вислав апостолів яко начальників церкви; і апостоли яко начальники церкви, карали лиходіїв. (Діян. ап. 5:1-10; 1 Кор. 5:1-5) Вони також і хвалили тих, що робили добре в церкві. (Фил. 1:3; 2 Кор. 9:1,2; Кол. 4:9,12,14) Отже нема нігде попертя аргументу, щоби Апостол Петро (1 Петр. 2:13-17) відносився до законів або правительств сього світа.

³⁹Єгова дав всяку власть Ісусу Христу, а Ісус Христос дав допевної міри своїм ученикам власть у церкві. (Йоана 17:2) По своїм воскресенню Ісус сказав до своїх вірних учеників: „Прийміть духа святого Кому відпустите гріхи, відпустяться їм; кому задержете, задержаться”. (Йоана 20:22,23) Що апостоли мали таку силу, то про се свідчать слова Павла: „Бо коли б я ще більше хвалився властю нашою, що дав нам Господь на збудування ваше, то не осоромивсеб”. (2 Кор 10:8) „Тим то я не бувши між вами, пишу, щоби бувши між нами не зробив безоцадно по власті, котру дав мені Господь на збудування, а не на руйнування”. - 2 Кор. 13:10.

⁴⁰До Ефесян Павло писав: „Котрому став я служителем по дару благодати Божої, даної мені по дійству сили Його. І з'ясувати всім, що се за спільність тайни, закритої од віків у Бозі, що сотворив усе Ісусом Христом, щоби обявилась тепер князівствам і силам на небесах через церкву усяка премудрість Божа.” - Ефесян 3:7,9,10.

⁴¹Сі слова апостола заледви можна розуміти, щоби через церкву на землі мудрість Божа була обявлена князівствам і ангелам в літеральнім небі. Контексті показують, що апостол розумів як слідує: Що з ласкі Божої Павло був вживаний яко слуга щоби обявити сю правду князівствам і силам у цілій церкві, члени котрі сидять з Христом на небесних місцях. (Ефесян 2:6) Павлові був даний привилей відкрити і иншим, як апостолам і провідникам, тайну Божу. Отже писання показують, що апостоли, а головно Павло, занимали важні позиції яко начальники в церкві і се ми мусимо брати під розвагу, щоби нам зрозуміти ці слова.

⁴²Апостоли не мали ніяких наслідників. Через довгий час на світі існували організації так звані „християнські церкви”, або „християнство”. Тому що одиниці в тій організації називали се-

бе наслідниками апостолів і самі кермували справами церкви і світа, для того було много замішання в умах тих, що студіювали Слово Боже. Слова апостола були дуже мильно пояснені. Їм треба було пам'ятати, що Христос є Голова церкви, і що апостоли занимали спеціальне становище в ній, і що жадний чоловік не може зайняти того становища окрім апостолів. Вони уживали певну власть і силу тоді у церкві; і еклесія, яко тіло, є одягнена в певну власть і силу ділати, і кожний член церкви повинен підлягати тому розпорядженню. - Ефесян 2:18-21.

⁴³Бачучи, отже, що Товариство складається з Божих помазанників на землі, і що та громада Християн пильно старається виконати Божі прикази, і знаючи, що Господь Ісус є Головою її, тому кожний член повинен пильно старатися бути в гармонії з зарядженнями і роботою такого Товариства. Если хтось думас, що Товариство не йде правдивою дорогою, такий нехай віддасть справу Господу і нехай чекас на нього і Він осудить і рішить як найлучше поступати. Кожний член Сиону на землі є в угоду з Господом, і тому кожний мусить бути в гармонії з Ним; і тому мусить бути підданий висшим властям.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

Зазначи для якої цілі Єгова дав своє Слово церкві?

Отже де лишне дитина Божа може знайти правдиву пораду? 1.

Де взялась наука про божественну власть царів? Для кого Рим. 13 гол. була написана? Подай писання в доказ твого заключення? 2.

Перекажи слова апостола, записані в нашій тексті. Як треба задивлятися на державні закони? 3.

Покажи, що всяка правдива сила і власть виходить від Єгови. Як ми можемо знати, що якесь дане право є добре? 4.

Докажи, через ілюстрацію, що правительства сього світа не є властями згадані в тексті. 5 - 7.

Наведи писання і покажи чи дитина Божа може воювати. 8.

До якого заключення мусимо прийти, коли льогічно розбиремо і порівнаємо різні права в різних державах? 9.

Покажи, через ілюстрацію, чи різні закони і установи людські, котрі змушають або забороняють певні річі, є властиві. Отже, до котрої власті апостол відноситься? 10, 11.

З кого складається Божа організація? Що писання говорить про наділення сили членам її? Для якої річі була ужита дана сила? Докажи до кого відносяться слова „висша сила”, і хто є „висші сили”. 12 - 14.

Що Апостол Павло говорить про Христа і Його становища у церкві? 15,16.

Які докази маємо, що Ісус Христос дав власть своїм апостолам, і що вони уживали тої сили? 17,18.

Що є горожанство? Де є горожанство членів тіла Христового, і кому вони є піддані? 19,20.

Опиши, що було показано у видиві пророка Езекиїла про Божу організацію. Яку лекцію можемо винести з сього, і також 1 Кор. 14:33. 21-24.

Поясни як помазанники на землі, будучи несовершеними, можуть бути частю Божої організації Сиону. 25.

Як Господь розпорядив для свого представництва на землі підчас Його другої присутности? З кого складається громада? Як сей „слуга” повинен відноситися до Сиону? 26.

Поясни чи можна сподіватися непомильності від тих, що займають відвічальні становища у Товаристві. Як же тоді інші в Товаристві можуть знати, що сею роботою керує Господь? 27.

Як можемо знати, чи поступовання члена організації подобається Господу? Як Господь справляє помилки членів організації?

Яке становище займають дякони і старші у церкві? Яке право установив Господь для поладження непорозуміння у церкві? 29,30.

Отже що тоді думав Апостол Павло, коли він сказав: „Усяка душа властям висшим нехай кориться”,? 31.

Пристосуй 1 Коринтян 12:18,28 до згаданих „висших властей”. 32.

Що означають „установи чоловічі” згадані в 1 Петра 2:13? Як слова апостола Петра (1 Петра 2:13,14) і слова Павла (Жидів 7:17) пояснюють, що ті людські установи відносяться до церкви? 33, 34.

Поясни повисші наведені слова апостола Петра. 35,36.

Поясни аргумент апостола 1 Петра 2:17. Наведи писання, щоби доказати до кого він відносився. 37,38.

Докажи, що апостоли мали силу в церкві і що вони уживали тої власті. 39,40.

Чому Павло згадує про себе в Ефесян 3:1-9. Поясни верш 10. 41.

Опиши позицію апостолів в церкві відносно Ісуса, Голови церкви, і Його тіла. 42.

Бачучи з кого складається Товариство, і становище і його відношення до Господа і праці, яка є повинність кожного члена її. Если хтось не годиться з поступованнем Товариства, то він повинен властиво поступити? Кому повинен бути підданий кожний член Сиону? 43.

Висші власти

„Тим же, хто противиться власті, Божому повилінню противиться; хто жс противиться, ті собі осуд набувають.” - Рим. 13:2.

часть 2

Єгова є Всемогутній; отже Ісус Христос і Єгова становлять ті висші власти, і тому всякі розпорядження відносно церкви виходять від Бога і Христа. Кождий член церкви, котрий хоче приподобатися Єгові і Ісусу Христу, мусить добровільно підчинитися під божественне розпорядження. Сього права ніхто не може оминати; і тому всі помазанники Господні повинні мати се на пам'яті і точно так поступати. Між висшми і найвисшми властями нема ніколи не порозуміння, тому що Христос і Єгова є все в гармонії. В іншим перекладі сей текст звучить так: „Нехай кожда особа висшм властям кориться”. (Діяглот). Дуже можливо, що апостоли є заключені в тій власті, тому що вони занимали висші становища в церкві чим інші, окрім Христа і Єгови. Через довгий час сі писання Християни приступували до властей сього світа. Однак, як бачимо, то Павло немав на умі сеї думки, коли писав сі слова.

²Слово „суд” у повисшм тексті, у Діяглот, є переложене на „карання”. Спевністю, що тепер кождий Християнин може бачити, що розпорядження або устави Божі згадані в повисшм тексті не відносяться до устав і розпоряджень поганських властей. Се правда, що Бог не перескаджав народам установляти право на землі, але він не є відвічальний за їх поступовання, хотья Він позволив їм через се що не заборонив. У повисшм тексті є написано про устави Божі, отже мусимо розуміти, що Єгова є відвічальний за них.

³Не можемо сказати, що Бог судив світ вже за часів апостола Павла, тому що самий Павло писав, що Бог призначив день (будучині) в котрім Він буде судити вселенну правдою, (тоді вже не буде несправедливих правительств), і що той суд буде виконаний через Ісуса Христа. (Діян. ап. 17:31; Одкр. 20:4). Отже суд, згаданий в Римлянах 13:2, мусить відносити до церкви, котрий то суд буде виконаний через неспризначеного суддю для церкви. В доказ сього наводимо слідує: „Бо пора початись судові від дому Божого; коли найперш від нас, то який кінець тих, що не коряться благовістю Божому?” (1 Петра 4:17) Завважимо слова апостола до Галат. 5:10: „Покладаюсь на вас у Господі, що не думатимете нічого иншого, а хто колотить вами, понесе свій осуд, хто б він не

був”.

⁴Если суд згаданий в листі до Римлян 13:2 мав би бути виконаний через поганські власти або правительства, тоді такий суд мав би бути виконаний через якогось суддю чоловіка; але ми знаємо, що таке заключення противиться Слову Божому, без ріжниць хтоб той чоловік не був. Жадний чоловік у церкві ані поза церквою немає права судити тих, хто в церкві. „Тим без оправдання сси, всякий чоловіче, що судиш; у чому бо судиш другого, себе осуджущ” те ж бо саме робиш судячи другого. Чи думаеш же, чоловіче, судячи того, хто таке робить, і робляче те ж саме, що втєчеш од суду Божого?” (Римлян 2:1,3) Тут мусимо заключити, що згаданий „суд” в Римлян 13:2 відноситься до суду Божої організації через її Голову і через тих, котрих Господь назначив виконувати такий суд.

⁵Дійсне значіння слів Апостола Павла можна переказати так: Хто в церкві противиться розпорядженням котрі Бог установив для провадження церкви, той противиться Богу, і за се буде покараний Богом через Ісуса Христа. Світські власти звичайно карають злочинця після впливу, який він має на суддю. Але Божий суд є безсторонний. В повисшм тексті є сказано: „Хто противиться”. Сі слова відносяться до кожного без виїмка. Се також показує, що вони відносяться до судження Божої організації, через уповажені власти.

⁶„Князі бо не добрим ділам страх, а лихим. Хочеш не боятися власті? Добре роби, то й матимеш похвалу від неї” (Верш 3) Про власти тут згадано? Слово власть є переложене з грецького слова „арчун” і є також переложене на вираз „князь князів”. Сатана є головним князем або управителем сього світа. Если слово „власти” ужите Павлом не відноситься до розпоряджень у церкві тоді воно мусить відноситися до диявольської організації. Если так, то чи сатана, князь гріху, є страхом для беззаконників у церкві? Спевністю, що ні. Если якийсь чоловік у церкві робить зло і противиться Божій організації, то сього власне сатана, князь світа сього, бажає. Чи володарі поганських властей не намовляли членів церкви до зла через се, що старалися злучити їх з диявольською організацією? Так, диявольська орг-

анізація замість карати за се людей то вона похвалює їх за таку роботу.

⁷Чи не бачимо, що володарі або теперішні правительства є острахом для добрих діл? В сім часі повні посвячені і помазані діти Божі розходяться по землі і проповідують радісну новину о царстві від дому до дому, і за се поганські власті арештують і карають їх. Чи вірні кольпортери зборові робітники, котрі несуть радісну новину о царстві, отримують похвалу від володарів і князів сього світа? Ніхто ніколи не чув, - щоб вони хвалили їх за се добре діло. Отже чи можна сказати, що слова апостола „хочеш же не боятися властей” означають, що помазанники Божі мають боятися князів сього світа і володарів його організації? Если так, тоді кожний мав би стриматися бути свідком для іменні Єгови. Се як раз є то, що диявол хоче, щоб ми робили.

⁸Тут подаємо ілюстрацію: Не так давно тому представитель Товариства, один із дітей Божих, у далекім краю Ліберії в Африці, зачав голосити євангелію словом і через поширення книжочок о правді. Тамошнє правительство повідомило його, що він мусить перестати давати публичні виклади і розповсюджувати книжочки і іншу літературу, аж поки власті на се не дадуть позволення. Однак він не зважав на се і дальше виконував свою роботу і доручив велике число книжок. Але він був послухний Господу і був охоронений. За се діло він не отримав похвали від поганських властей.

⁹Отже як бачимо, то слова апостола означають ось що: Кожний помазанник Божий повинен боятися властей (Христа яко Судді); що власті (Христос і ті, що під Його зарядженем) не є страхом для чинителів добра, а для тих, що чинять зло, а если хтось робить по правді, отримає хвалу від тої сласти (Христа і від тих, котрим Він дав власть похвалювати). Дехто може поспитати, Чи ми можемо надіятися похвали від властей за виконання добра? У відповідь на се питання і в доказ, що апостоли мали власть хвалити чинителів добра наводимо слідуючі тексти: „Тимже ні про що перше часу не судить, доки прийде Господь, котрий висвітить сховане в темряві і виявить думки сердець; а тоді кожному похвала буде від Бога”. (1 Кор. 4 і 5) „Послали ж ми з ним і брата, котрого похвала в Євангелії по всіх церквах.” (2 Кор. 8:18) „Хвалю ж вас, браття, що все моє памятаєте і, яко ж я передав вам, перекази держите.” - 1 Кор. 11:2

¹⁰Если члени збираються разом для якоїсь іншої ціли чим для чинення добра, то за се вони не отримують похвали. Про се апостол писав: „Се ж звіщаючи, не хвалю, що не на лучче, а на

гірше їх збираєтесь”. (Кор. 11:17) З повисних текстів бачимо, що злочинці отримують суд через Боже розпорядження, а ті що роблять добре отримують похвалу.

¹¹„Божий бо слуга він, тобі на добро. Коли ж лихе робиш, бійся, бо не дармо меч носить; божий бо слуга він, відомститель гніва тому, хто робить лихе”. (Римлян. 13:4) Сей текст не відноситься до сили поганських властей. Спевністю, що Бог не припоручив власті сатані ані нікому з його організації за езекутора для карання злочинців у церкві. Що ж тоді слова апостола в сім тексті означають?

¹²Відповідь є та, що власть і порядок у церкві є установлена Господом для добра тих, що є у церкві і на суд тих, що чинять беззаконня. (2 Кор. 10:8; 13:10) Про беззаконство у церкві говорять слідуючі тексти „Александр котляр наробив мені багато лиха; нехай віддасть йому Господь по ділам його”. (2 Тим 4:14) „Хто бо хоче житте любити, і видіти дні добрі, нехай вдержить язик свій від злого, й уста свої, щоб не говорили зради; нехай ухияється від злого, і робить добре; нехай шукає впокою, і побивається за ним.” (1 Петра 3:10,11) „А котрий лукавий слуга казати ме в серці своїм: Забариться мій пан прийти, та й зачне бити своїх товаришів, та їсти й пити з пияницями, то прийде пан того слуги... та й відлучить його.” - Мат. 24: 48, 51.

¹³Поганські власті уживати меч до вбивання. Если сей текст відноситься до поганських властей, то се значить, що вони є одягнені в силу і власть буквально убивати тих, що є у церкві, і є мстителями Божими. Слова апостола показують, що меч представляє силу, котру Бог уживає до карання беззаконників у церкві, що противляться Його законі. Сотворіне, котрому Бог дав силу, є езекутором гніву Його на всіх чинителів беззаконня.

¹⁴Се не значить, що кожда одиниця в церкві може карати кого вона уважає за лиходія. Писання виразно забороняє членові церкві се чинити. „Щоб ніхто не переступав ні в кому ділі і не обманював брата свого: тим що Господь відомститель за все те, яко ж ми й перше казали вам і свідкували.” (1 Солун. 4:6) Іншим Господь дав силу виконувати присуди в певних справах. Сю силу Він дав своїм апостолам, тому що вони були його особливими представителями. Коли Павло почувся про беззаконня в одній церкві, так писав: „Яж бо небувши між вами тілом, а бувши духом, уже присудив, яко бувши (між вами) щоб того хто так робить, в імя Господа Ісуса Христа, як зберетесь всі і дух мій силою Господа нашого Ісуса Христа віддали такого сатані на погибель (від

тяти його від еклезії Божої і видати його сатані) на погибель тіла, щоб дух (церкви, що є святісць і цілковите відданняся Богу) спасся в день Господа Ісуса (у другім приході Господа і зібранні Його людей)" (1 Кор. 5:1-5). гл. Діян. ап. 5:1-11; 8:20-22) Христос і апостоли є провідарями церкви, і вони були вже ними тоді, коли Павло писав ці слова, і тоді еклезії була припоручена певна власть. Ніхто із сих не є пострахом для чинителів добра; але та власть, котру Господь уживас, є страхом для лиходіїв, і є Божим знарядом до карання не на дармо.

¹⁵ „Тим же треба коритись не тільки ради гніва (кари), та й ради совісти". (Римлян 13:5) Бог не покликав своїх людей, щоб вони сталися предметом Його гніву. Він покликав їх, щоб вони були Його вірними свідками і щоб вони отримали спасення через Ісуса Христа. (1 Сол. 5:9) Однак Божий гнів йде на тих, що чинять зло і є непослушними. (Ефесян 5:5,6) Але нехай ніхто не думас, що Бог назначив духовну поліцію, доби пімститися на лиходіїв у церкві. Всяке карання, що виходить з невластивого гніву або з помсти, є помилкою. - Колосян 3:8; Мат. 5:22.

¹⁶ Павло заявив, що если член церкви поповнить якесь зло, так він за се потерпить, і тому він повинен стримуватися від чинення зла; але він також повинен повстримуватися від чинення зла в церкві задля сумління. Если ж він стримується від зла задля карання, то його мотива не є властива а самолюбна. Если він стримується від зла, тому що він любить Бога і щоби Йому угодити, тоді його мотива чиста і він має чисту совість. „Конець же завітвання єсть любов з щирого серця та совісти благоді і віри не лицемірної." - 1 Тим. 1:5.

Данина

¹⁷ „Того ж то й данину дасте; слуги бо Божі вони, що раз-у-раз того пильнують". (Верш 6) Сей факт, що апостол говорить про давання данин уважалося за сильний аргумент і доказ, що ціла голова відноситься до поганських властей. Однак такий аргумент не є мудрий і заключення не є властиве. Сей текст був переложений кількома товмачами і тому наводимо різні переклади для порівняння.

¹⁸ „Для того ж то платите данину також." (Роттергам) „Для тої самої причини ви платите данину також". (Мофат) „Ся то є дійсна причина задля котрої платите данину також." (Веймот) „Задля своєї причини ви платите данину." - Діяглот.

¹⁹ Апостол тут не приказує платити данину кому будь у церкві. Сей лист був написаний до Християнів, котрі колись були Жидами (Рим. 7:1) і

були ознакомлені з законом Жидівським, що вимагав від них данини для підтримання Ізраїльського правительства. (2 Мойс. 30:11,13) Вони могли зрозуміти, що платити податки було на місце. Коли Павло писав до сих Християнів, в той час всі замешкували в Римі і платили данину Римському правительству, бо не хотіли стягнути на себе гніву Риму, і також задля свого власного сумління, знаючи, що вони роблять властиву річ. Задля котрої причини, каже апостол, платите податки, то і задля своєї причини віддавайте приналежитість Єгови. Слова в тексті: „тогж і данину дасте" є вставлені там як пояснення лише, тому щоби зміцнити сим свій аргумент. Для чого платите податки? Ради сумління; і для того се є на місце платити податки за службу яку отримуєте.

²⁰ Тоді вернувшись до володарів, сказав: „Слуги бо Божі вони." (Еслиби ці слова відносилися до властей світа, то се булиб сатанські слуги). Слово „слуга" ужите в тім тексті походить від грецького слова „літургус" і є те саме слово, що в нас уживається „літург". Хто ж є Божі літургії (слуги)? Слово „слуги" у наступаючім тексті є також переложене з „літургус", що є безперечним доказом, що вони є Божі помазанники на ослугу церкви. (Жидів 1:7; 8:1,2,6; 9:21; 10:11; Діян. ап. 13:2; Рим. 15:16; Фил. 2:17,25) Тоді додає апостол: „Вони бо слуги Божі, що раз-у-раз того пильнують." Під сим він розумів, що служба сих слуг є тримати порядок у церкві. Отже його аргумент є, що ради миру і порядку, і задля сумління, треба бути послушним законам краю, если ті закони не противляться законам Божим.

²¹ „Оддавайте ж усім, (чи то в церкві чи поза церквою), що треба: кому данину, данину; кому мито, мито; кому страх, страх; кому честь, честь". Слова „данину" і „мити" відносяться до монітарних зобовязань, котрі правительство накладає на тих, що замешкують в краю на видатки правительства. Ісус і апостоли платили такі податки у відповідь на питання, чи годиться платити данину римському правительству; Ісус сказав: „Віддайте кесареви кесареви, а Боже Богові." - Мат. 22:18-21.

²² Що ж тоді апостол розумів коли він сказав у тім самім верші: „Кому страх, страх." Чи він розумів, що Божа воля є щоб Християнин тремтів зі страху перед назначеними слугами церкви? Духовенство, старші і інші в церкві уживали се писання яко власть і вимагали від людей пошани і щоб люди боялися їх. Але таке пояснення тексту є зовсім мильне. Отже, кого члени церкви мають боятися? Слідуючі таксти дають відповідь:

²³ Корючись один одному в страхі Божім (Ефе-

сян 5:21), всіх шануйте. Братівство любіть; Бога лякайтесь; царя честіть. Слуги, усяким страхом коріться панам, не тільки добрим і лагідним, а також і лукавим., (1 Петра 2:17,18). "Тільки ж коли б постраждали задля правди, блаженні ви; страху небійтесь, ані тревожитесь а Господа Бога святіть в серцях ваших. Бувайте завжди готові дати одвіт всякому, що домагається од вас слова про вашу надію, з лагідністю і страхом. (1 Петра 3:14,15) „Бога сил-Його, як святого, шануйте; Його одного вам боятись, перед ним вам дрозжати!” - Ісаї 8:13.

²⁴Християнин не має боятися чоловіка. „Хто ж боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен.” (Прип. 29:25) Ті, що вповають на Бога не потребують боятися чоловіка. „Вірою Мойсей, народившись, хований був три місяці від батьків своїх, коли виділи вони, що дитина гарна, і не злякались повліїти царському. Вірою покинув Єгипет, не боячись гніва царського; устояв бо, яко такий, Невидимого видить.” - Жидів 11:23,27.

²⁵Це є зовсім згідне з писанням, отже і на місци, для Християнина показати свою пошану, до інших в церкві, тому що самий Господь помістив членів у церкві. Апостол заявив, що Господь покарає тих, що йдуть самолюбною дорогою і „зневажають начальство”. Про них є написано: „Сміливі, самолюбні, не лякаються хулити власть.” (2 Петра 2:10) „Так і сі сновиди оноганюють тіло, начальством же гордують, а на власть хулять.” - Юди 8.

²⁶Дальше апостол каже: „Кому честь, честь.” Що ж він розумів під сіми словами? Писання показують ясно кого Християнин повинен чтити: „Бо Отець і не судить нікого, а суд увесь дав Синові, щоб усі шанували Сина, як шанують Отця. Хто не шанує Сина, не шанує Отця, що послав Його.” (Йоана 5:22,23) „Усіх шануйте; братівство любіть Бога лякайтесь; Царя (Христа) честіть” (1 Петра 2:17) Если старший у церкві працює після Слова Божого для справ царства, тоді йому належить подвійна честь і пошана. Если ж він противиться роботі Господній, тоді йому не належить ніяка честь. (1 Тим. 5:17) „За се ж ось як говорить Господь, Бог Ізраїлів: Я сказав був: дім твій і дім отця твого буде служити перед лицем моїм навіки; та тепер говорить Господь: не так воно буде; бо я прославно тих, що мене будуть прославляти, а хто мене зневажає, того соромитиму.” 1 Сам. 2:30.

²⁷„Нікому ж нічим не задовжуйтесь, тільки любовю один одному; хто бо любить другого, закон сповнив.” (Верш 3) Тут є положений закон після котрого Християни є довшні любити одні

других, себто несамолюбно беречи інтересів членів церкви. Вони повинні пильно старатися робити добро один другому. Тут знаходимо дійсну причину чому Християни повинні бути послухні всім добрим законам.

Причина послушеньства

²⁸„Бо се: Не роби перелюбу, Не вбий, Не вкрадь, Не свідкуй криво, Не похотствуй, і коли (с) яка инша заповідь, у сему слові міститься: Люби ближнього твого, як сам себе.” (Верш 9) Сим апостол заявив, що Християнин з любови не повинен перелюбувати, не красти, не вбивати, не свідчити криво, бо сі всі річи, котрі Християнин не має робити, є переступом Божого закону. Се правда, що більшість поганських народів уважають сі річи за зло після їх закону. Однак, если Християнин повстримується від зла, тому що закон державний карає за переступлення його, тоді мотива того Християнина є мильна.

²⁹Що спонукає Християнина поповняти перелюб, вбийство, крадіж або кривоприсяжє? Розуміється, що самолюбство; бо самолюбство є противоставлення любови. Если чоловік любить Бога і ближнього, то він не поповнить сього зла. Если він любить ближнього, спевністю, що він не буде робити йому шкоди. Се й по щоби задоволити грішне або самолюбне бажання, що провадити його до поповнення зла. Если чоловік любить свого ближнього як самого себе, то він не буде самолюбним до нього і тому ніколи не поповнить добровільно йому шкоду. Для того Християнин є послухний всім законам державним, если вони не противляться закону Божому. Він не вповняє законів, лише тому що вони є державні, але тому що він є послухний справедливости.

³⁰„Любов ближньому зла не робить; тим любов-сповнення закону.” (Верш 10) У сім верші апостол не міг був відноситися до поганських держав або так званих Християнських народів, тому що не всі державні закони можуть бути сповнені на підставі любови. Если держава приказує йти на війну і вбивати, то любов не може сповнити сього закону.

³¹Але за те кожний закон Божий можна сповнити любовю, с.т. без самолюбства, тому що всі закони Божі є добрі. Кожний закон кожного народу, если він є в гармонії з Божим законом, Християнин повинен охоче сповняти без ріжнїці чи він є горожанин того краю чи ні. Але коли закон державний противиться Божому закону, тоді Християнин не може робити компромісу, але мусить бути послухний Божому закону. Если він є послухний Божому закону, то він не може зробити нікому зла або шкоди.

³²Яке ж є двіластиве відношення помазанних синів Божих що до брання участі у війні, ціль якої є убивати людські істота? Тринадцята голова до Римлян і слова апостола (Петра 2:13,17) були часто вживані як доказ, що Християни є змушені брати участь у смертельній боротьбі під час війни, тому що закон краю так приказує. Таке пояснення є зовсім мильне. Жодне з цих писань не відноситься до законів державних, як це попередні докази показують нам. Усі ці писання відносяться до управи, порядку і карностей у Божій організації. Пристосувати ці слова до світських правительств, цей впроваджувало б Християнів у блуд. Слово Боже говорить ясно до Його народу: „Не вбиватимеш”. Християнин, котрий йде вбивати на війну, ламас не лише повисну заповідь Божу, але й також ламас Божий віковичний заповіт і тому сягає на себе гнів Божий, і цим закриває собі вхід до царства. (1 Мойсея 9:5,7; 2 Мойсея 20:13; Маттея 5:21; Ісаія 24:5; 1 Йоана 3:15)

³³Ці, що становлять Товариство після попередньо поданого тексту-пояснення, є помазанниками Божими на землі. Ця громада Християн, інакше знана як Міжнародні Дослідники Біблії, які підчас їх побуту на землі мусять керуватись після закону Божого. Його закони подані в Його слові є законами Дослідників Біблії, і ці закони абсолютно забороняють помазанникам брати участь у війні. Для тої причини власті цього світу не розуміють Дослідників Біблії. Вони не бажають вмішуватися в справи світських правительств, ані в їх рухи, ані вони не можуть добровільно переступати закон Божий. Це не є привілеєм Дослідників Біблії, як Християнів, розказувати державам і народам землі, щоб вони не воювали. Це було б зовсім не на місці для них, старатися перешкодити державі воювати або виступати проти вербування людей до війська. Жодний Християнин не має права вмішуватися в державні справи щодо вибору і управи армії. Це є справа народна.

³⁴Жодний посвячений Християнин не може бути зайнятий у літеральній війні. І одночасно затримати свою єдність з Богом. Його повинність: стояти здалека в усіх справ народних, що є заняті-війною між собою, і віддатися цілковито Господу, і бути послупним Його заповідям. Якщо б власті приказали йти до війни і вбивати, то, щоб йому бути вірним Божим приказам, він мусять відмовитися йти до війни. Це відмовлення може стягнути на Християнина гнів правительства,

розказуючи йому йти до війни. Але Християнин повинен вибрати гнів земного правительства, радше, чим стягнути на себе гнів Божий за непослушення до Його закону.

³⁵Послупний Християнин знає, що він мусять умерти, щоб йому статися членом славного тіла Христового. Якщо він умре задля вірності для Бога і Його угоди, то тим лучше для нього. Якщо ж він непослухає Бога, а добровільно послухас земних властей і піде до війни і умре в ній, то через се він навіки стратить своє місце в царстві Божім. Він, отже, мусять вибрати - кого він має слухати: чоловіка чи Бога, знаючи наперед які будуть наслідки. Господь велів записати в історії громаду людей, котрі доказали свою вірність через мученицьку смерть перед тим, як завчалась вибирати церква. Тому, що вони відмовилися бути послупними диявольській організації, і задля їх вірності до Бога, вони „наруги ран дізнавали, та ще й кайдани в темниці; камінням побиті бували, розшилювані, допитувані, смертю від меча вмирали, тинялись в овечих та козиних пкурах, бідуючи, горюючи, мучені, по пустинях скиталися та по горах, по вертепах і проваллях земних.” (Жидів 11:36-38)

³⁶Тоді апостол додає, що за їх вірність вони отримали добре свідчення і признання від Бога. Писання говорить, що Господь нагородив цих вірних мужів через це, що зробить їх видимими представителями царства Христового. За їх вірність до Бога Господь нагородив їх Співністю, що Він не буде вимагати менше від тих, котрим Він дасть невисказані привілеї бути з Христом на його престолі і брати участь з ним у благословенно всіх племен землі. (Одкриття 2:10, 3:21)

³⁷Відношення правдивого Християнина до війни не є задля його ворожнечі до людей, котрі мають стичність з земними урядами, але задля його любові до Бога, послушення і вірності до Господа. Бог покликав своїх помазанників для своєї цілі і зробив їх свідками і для прославлення свого імені. Вони мусять бути віддільними від світу. (Діян. ап. 15:14; 1 Петра 2:9,10; Ісаї 43:10,12) Сі помазанники мусять бути заняті у боротьбі, але ця боротьба не є тілесна. „Бо ходячи в тілі не по тілу воюємо, бо зброя воювання нашого не тілесна, а сильна Богом на зруйнування твердинь.” (2 Кор. 10:3,4) Помазанники Божі не можуть нікому робити зла, а всім - добро, оскільки, вони мають на це пагоди і вірно представляти Єгову. (Луки 3:14; Галат. 6:10)